

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

2

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 110.

В р а ч а р а.

(Продужено)

Онъ е отсутствовао одириликѣ еданъ сатъ.

Дошавъ нађе друштво у салону. Жилѣта певала е на клавиру, пратећи свиркомъ сама себе.

После паклене вике, коју е Ханри малочасъ на панађуру па и у дашчари слушао, звонила му е песма госпођице савршено као гласъ анђела каквогъ.

Жилѣта заиста е имала величественъ гласъ, но кои е при улазку Ханриевомъ нешто задрктао, докъ се она съ Цецилиомъ узайнно погледала и очима споразумела.

Ушавшиј отиде къ домаћици и нѣнымъ гостима, кои су у некомъ удаленю одъ певачице одчасти разговарали се, одчасти слушали песму и свирку.

По свршетку те песме, нѣ хтела другу започети, него е тандркала по клавиру, да се небы чуло, шта она са својомъ другарицомъ разговара.

Обе девојчице раде су быле докучити, зашто е онај изчезао, о коме су се већ цело вече разговарале.

Графъ, баронъ и госпа разговарали су се јоштъ е-днако о политики, па су чинили тако фине примѣтбе, кое добро възпытани люди одобравајућимъ смешенѣмъ имаю обичай признавати за пуне духа.

Госпоя одъ Бозе разговарала се насамо са Ханриемъ. Нѣговъ онај одлазакъ дао е повода, да е управо узетъ на испитъ, као што су себи то остали уображавали.

Међутимъ питаня госпоє мамице была су само странпутице къ едной цѣли, коя се нѣ имала изъ вида изгубити. Госпоя небы была права жена, кадъ небы примѣтила оно, што се ни невештой Цецили и нѣ измакло. Као брижљива мати рада е была за време о намери младога господина на чисто быти. Съ томъ га е намеромъ и позвала, да цело вече у замку проведе.

Хтела е послѣшну прилику добыти, да проговори речъ, коя јој е на срцу была.

Башъ кадъ е разговоръ дотле дошао, да она на правый путь изиђе, яви служителъ да господинъ Хекторъ Гранденъ съ нѣомъ говорити жели, те тако јој разговоръ прекине.

Пустите нека господинъ Гранденъ уђе, одговори госпоя одъ Бозе.

Хекторъ Гранденъ быо е синъ нѣногъ бележника.

Еданъ младъ човекъ у црномъ фраку, црнимъ чакширама, црномъ прелуку а съ белымъ навратнякомъ уђе унутра.

У руди носіо е онъ еданъ свитакъ артіа.

Хекторъ е быо тихогъ и мирногъ изгледа. Нѣгове черте изражавале су чисто добре наклоности. Быше среднѣ величине и показиваше знамениту страшљивость. Нѣгово обхођенѣ нешто маловарошкогъ кроя, издавало га е да нѣ одъ света, и носило е на себи нѣкій печать званичности.

Онъ се навикао быо неке послове у место свогъ отца одправляти, па е званичанъ изгледъ у толикой меприобрео, да га се нѣ ни онда отрести могао, кадъ му башъ ништа требао нѣ.

Хекторъ истина нѣ быо лезъ, али е быо врстанъ младићъ и честны мыслій.

Можда небы онъ никадъ на првый погледъ внима нѣ побудіо, али ко га е еданпутъ познао, тай га е радо имао и уважавао.

Госпоя одъ Бозе была е учислу оны, кои су га одъ срца возлюбили.

Хекторъ се збуни, кадъ друштво угледа. Текъ што се нѣ вратио быо. Оклевајући стаяо е држећи врата отворена.

Та одите унутра, господинъ Хекторе рекне му домаћица.

Онъ дође ближе, поздрави присутствуюће доста невешто, и крадомъ погледа Жилѣту, коя се при нѣговомъ улазку ни окренула нѣ, иако е нѣгово име чула.

Хекторъ седне до домаћице, као што му е речено.

Хагри ползуе се тимъ тренуткомъ те се къ госпођици придружи.

Шта ли ми причини јоште тако доцне задовољство, да васъ видети могу? запыта госпоја одъ Бозе са храбримъ смешенѣмъ. Ђли тай дебелый свитакъ артиа за мене?

Ова писма морала су вамъ јоште данасъ у руке доћи, одговори Хекторъ, нисамъ дакле имао кудъ, већъ свакојко морадо овако доцкакъ доћи. Нужда нека ме извини, ако самъ вамъ што на терету.

Као да вы нисте овде увекъ добродошли? О чему гласе та писма?

Она садржаваю обясненя о последњемъ даваю новаца подъ интересъ. Мой отаць потребуе у томъ смотреню ново пуномоћство.

Госпоја одъ Бозе отвори свитакъ и немарљиво прегледа артие.

Можете натенани све прочитати, продужи Хекторъ, я ћу сутра имати честь да вамъ опетъ представимъ.

Врло добро.

Допуштате ли ми, да садъ госпођици мое подворенѣ учинимъ?

Съ драге волѣ, господинъ Хекторе.

Хекторъ приближи се клавиру, гди е Жилѣта упревши очи у ноте съ Цецилиомъ и Ханриемъ ћеретала.

Младый бележникъ проговори Жилѣти очевидно збуњивъ:

Смемъ ли пытати, госпођице, како сте се налазили, одкако нисамъ имао честь и задовољство, да васъ видимъ?

Жилѣта окрене се и учтиво одговори:

Фала Богу, господине, а вы?

Вы сте врло добри, одговори онъ, и заборави у својой занешености јошъ едну речъ изустити.

Хагри гледао е овогъ маловарошанина са поругателнимъ преко рамена погледомъ.

Жилѣта се поклони, а у осталомъ непроговори ни едне речи.

Цецилию стало е муке, да се сиромашку у очи ненасмее.

Хагри вукао е свой прстъ еданъ преко клавирски ударница (тастна).

Господинъ млађий Гранденъ увиди, да е онъ овде петый точакъ у колима.

Што е више оклевао, тимъ е и смешнији изгледао.

Најпосле решително се поклони госпођици, окрене се јошъ еданпутъ домаћици, да се опрости, па изиђе напољ, али неможе проћи, да се преко едне столице неспотакне.

Цецилија се закикоће. Заиста доста е дуго смеј и задржавала.

Овай господинъ ни е башъ најзанимљивији у друштву, примети Хагри.

То свагда зависи одъ особитости положая, примети Цецилија мудричећи.

Боль ће быти да ћутимо, опомене иј Жилѣта. Моя га мати обожава.

Међутимъ е Хекторъ изишао, и самъ незна како?

Осветљене прозоре на салону сматрајући уздане онъ са наводњивимъ очима:

Я е любимъ одъ свегъ срца, а она, она ме неће никадъ любити.

Са смућенимъ срцемъ упути се онъ кући, пуњъ любовавне туге.

После едногъ сата разиђу се и гости изъ Валжансеза.

Домаћица рекне Хагри-у:

Врло бы радо съ вама разговарала, но никако немамъ прилике. Посѣтите ме сутра.

Младый господинъ обећа. Жилѣта викне за другарцомъ:

Незаборави, сутра рано пре деветъ сатѣ, сладка Цецилија.

Предъ замкомъ обазре се господинъ одъ Ерменонъ скоро на истомъ месту, гди е сажалѣня достойный Хекторъ мало пре застао быо. Съ погледомъ на Жилѣтинъ прозоръ, рекне онъ у себи:

Лепа девойчица, и то бы было чудновато, кадъ ме волела небы.

(продужиће се)

СТРАНЕ НОВОСТИ.

ТУРСКА.

„Журналь де Константинопль“ пише подъ 2. Новембромъ слѣдујуће:

— Руско паробно друштво на црномъ мору купило е за свой рачунъ четрдесетъ пароброда.

— Ферук-Канъ персѣйскѣй посланикъ при францускомъ двору, посѣтио е рускомъ посланика при блистател. Порту, г. Бутенѣва. — Царъ рускѣй Александръ подаро е мдогимъ персѣйскимъ высокимъ лицама ордене и

одличѣя, и изявио е првомъ министру Шаха персѣйскогъ особито свое почитанѣе. Исто е тако и Шахъ послао ордене великомъ князу престолонаслѣднику и князу Горчакову, министерскомъ президенту петробуржкогъ кабинета.

— Руско-турска расправа границе у Азији одложена е до Мая месеца идуће године.

РУСИЯ.

Изъ Петробурга добыя „Журналь де Деба“ подъ 4. Новембромъ, слѣдујућѣй рускимъ духомъ дишућѣй, но

башъ зато занимљивъ дописъ о станю стварѣй на прибрежю црнога мора :

„Пуданъ изъ руски топова на едну енглеску убойну лађу кодъ Еникала произвело е у нашимъ вышнимъ званичнимъ круговима велико узбуђењ. Поглавари велики наши трговачки кућа, кои на прибрежю азовскогъ мора имаю своя трговачка сместишта и магазине, и кои су 1853. године тако яко пострадали, наново су се забринули, будући е одъ времена заключеногъ мира трговина и саобраћај у южној Русіи исполняскій полеть добыю. Овде се нико о томе несумња, да е рускій командантъ имао подпуно право, што е бранію енглеской лађу, ући у азовско море.

Руско е правителство о свему врло точно и подробно извѣштено, што се годъ у Цариграду чини на користь закавказскогъ жительствова, кое е съ Русима у рату; единствено се сирѣчь о томе ради, да се овај ратъ еднако одржава шиланѣмъ оружја и цебане. Лаке прибрежне лађе на источнимъ обалама црнога мора врло су удесне за ову цѣль и посао. Но ово тайно подпомагањ непокорны племена одъ стране Турске, путемъ мора, на жалость се одъ давнашњи времена упражњава. Царъ Никола знао е овоме у пређашњи време край учинити, и многи ће се јошть опоминати на лађу „Никсенъ“, коју су руске убойне лађе као плѣнь са собомъ одвукле. Све рекламације лорда Палмерстона быяу узалудне; царъ Никола ніе ѿй ни одговора удостоію, и склонію се само на то, да посредствомъ посланика свога у Лондону даде нека устмена изясненя кабинету енглескомъ. У данашњи време, и при саданѣмъ полагаю на црномомору, Русія у толико манѣ може трпѣти ово тайно уношењ оружја и цебане у непокорне нѣне области; и по томе ће убудуће наши пароброди најстрожіе проматрати на прибрежю циркаскомъ. При саданѣмъ околностима увѣрени су царъ Александеръ и нѣгови министри о неходной нужности, да овомъ рату на Кавказу, кои е Русію последњи 20 година стао толики жертва у новцу и людима, већъ валя еданцуть край учинити. У Петербургу полагаю у храбрость и даровитость младогъ генерала, кои е ставлѣнъ на чело азійске руске войске, највеће повѣренѣ. Князь Барѣтинскій кои е јошть подъ Воронцовомъ служію као дивизионный генераль, познае збогъ свогъ дугогъ бавлѣня у онимъ предѣлима положай неприятели најточніе, и предузеће по свой прилици противъ нѣи еданъ обштіи и рѣшителный ударъ.

ФРАНЦУСКА.

— У едномъ брою „Пресе“ налази се еданъ чланакъ о размирици између Енглеске и Персіе. Овај листъ вели, да ће се по свой прилици ова размирица окончати са каквимъ годъ валянымъ плѣномъ у персіекомъ морскомъ заливу на ползу Енглеске. Засады смѣра Енглеска на острово Каракъ. Ово су острово Енглези већъ пре три године заузели, и као што „Морнингъ-постъ“ вели сматраю га они готово као неку свою колонию. Не тај се, да Енглеска намѣрава основати не само на овомъ острову, него и у Буширу сталне населбине. Најпосле они изьявлюю, да имаю пуно право заузети острово Каракъ, будући су подобномъ приликомъ и Руси острово Ахурадевъ у каспійскомъ мо-

ру заузели. Притяжанѣ тогъ острова одъ врло е велике важности за Енглеску; ерѣ острово Каракъ влада ушѣмъ рѣке Еуфрата, и лађе идуће у Басору пристаю тамо, да се снабдѣду са вештимъ реизима, кои тамошњи море добро познаю. На нѣму има валяне воде за пѣйће, и Холандези су посведочили, да се и тамо може жива трговина отворити. А садъ, кадъ Енглези намѣраваю отворити новъ путь у Индію преко Еуфрата, быће притяжанѣ овогъ острова за нѣи одъ неоцѣниме важности. Кадъ се Каракъ и Буширѣ претворе, као што Енглези намѣраваю, у страовите тврдинѣ, онда ће Енглези постати господари персіекомъ морскогъ залива и рѣке Еуфрата. —

Но Енглеска, вели „Пресъ“, као да е изгубила изъ вида, да е острово Каракъ собственостъ Француза, и то силомъ уговора, заключеногъ у Басори између конзула Францускогъ и персіекомъ владателя Керимъ-Кана, кои е уговоръ и садъ јошть у пуной сили.

Изъ Париза пишу „Келнеръ дйтунгу“ подъ 30. Новембромъ слѣдујуће :

„Овы се дана очекуе у Паризу г. Буре, французскій посланикъ при персіекомъ двору. Онъ е зактевао за неко време одсутствіе Послове посланства у Техерану одправляће еданъ одъ нѣгови тамошњи секретара.

— Маркизь Тирго, французскій посланикъ при испанскомъ двору, одлази данасъ у Мадридъ. Онъ е быю юче на дугой аудіенцији кодъ цара Наполеона, и добыю е јутросъ своя последня наставлѣня одъ графа Валевскогъ.

— Као што се гласа, ніе правителство Француско склонно, дозволити Прайской, да оружаномъ рукомъ разправи свою распру са Швайцарскомъ.

— Маркизь Антонини, неапольскій посланикъ у Паризу, продае савъ свой намѣштај, изъ чега се заключае, да размирица неапольска башъ ніе тако близу края.

НЕАПОЛЬСКА.

Неапольскій посланикъ при французскомъ двору, г. Антонини, имао е 15. Новембра отићи изъ Париза. Но у исто време гласа се, да е са поштанскимъ паробродомъ дошло изъ Неаполя у Марсель едно високо лице са важнимъ упутствіама за тилѣрійскій кабинетъ, и да ће качество овы наставлѣня врло лако учинити моћи значителну промѣну у цѣломъ овомъ заплету и питаю.

„Ендепандансу“ пишу, да е краљ неапольскій одпустію своимъ дипломатскимъ заступницима на ѣтрани едну циркуларну ноту, у којой имъ званично явля прекиданѣ дипломатски сношеня између Неапольске и западны сила. Овај врло умѣреннымъ духомъ написанны актъ несажалѣва, што се ово догодило, но вели само, да е Неапольска наумна, овой размирици удеснимъ начиномъ край учинити.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Паризу 15. Новембра.

Рускій адмираль Беренсъ дао е вишнимъ французскимъ офицарима гарнизона Шербургскогъ (гди руска флота стануе) сѣйну часть.

У Цариграду 7. Новембра.

Генералъ Дурандо сардинскій посланикъ при высокой Порти, приспѣо е у Цариградъ.

— Графъ Зуйланъ, кои е досадъ быо холандскій министерскій резидентъ (другогъ реда посланикъ) при турскомъ двору, отишао е у Атину за посланика.

— У Сирия повраћень е опеть миръ.

Найновія индїйска сувоземна Пошта.

У Бомбаю 22. Октобра.

Англескій военный походъ у персїйскій заливъ отићи ће на 40 лађа, и садъ е вальда већъ приспѣла експедиція кодъ Бушира (приморске персїйске тврдињѣ).

— Вѣсть, како су Персїянци Хератъ освоили, но опеть оданде узбїевни, као да се потврђуе, премда се о томе јошть разни гласови разносе.

— Война у Хини између царске партае и бунтовника трае јошть еднако, но безъ никаквы одсудны резултата за одну или другу страну.

У Каиру 6. Новембра.

Вице-краль одлази зацѣло у провинцію Суданъ.

Найновія источна пошта.

У Цариграду 9. Новембра,

Персїйскій посланикъ Ферук-Канъ быо е на ручку кодъ французскогъ посланика, г. Тувенела.

— „Журналь де Константинопль“ ако се заузима за граћень еуфратске линїе гвоздепогъ пута.

— Персїянци по найновимъ вѣстима не осећаю се довольно снажнима, да Хератъ заузму, чега су се ради већма концентрирали, (на одну точку сабрали), обсаће-ни напротивъ Авганци добыли су помоћ.

— Англеска флота на црномъ мору добыла е запо-вѣсть, да се за 6 месецїй снабдѣ съ раномъ и свима нужнимъ потребама.

— Досадъ су Султану 36 проекта о подизаню банке поднешени, но Султанъ се јошть ни за еданъ не рѣ-шио. Засадъ е правительство турско учинило заемъ одъ само 50 милиона гроша кодъ едне цариградске банкерске куће.

— У Абсинїи (южно одъ Египта) появили су се неки немири.

О Г Л А С И.

КАЛЕНДАРЪ

подъ именовъ „Надежда“ за годину 1857. изнишао е овы дана изъ штампе, и добыти се може како кодъ долеподписаногъ издателя, тако и кодъ ГГ. Радова Барловца и Воина Радуловнѣа болтація.

Онъ садржава у себи 1, обичный Календаръ старый и новый съ вашарима и менама месеца, и Календаръ еврейскій и турскій; 2, Родословіе нашегъ Князя и Нѣгове породице; 3, Календаръ судейскій, за свакогъ парничара нужна званя; 4, Поштанскій тежай; 5, 34 комада разны хемячны вѣштїина и. пр. читаво яе у бутелу крозь најтешный грлићъ утурити безъ да разбиено буде, црно вино у бело претворити и т. д.; 6, едну приповѣдку; 7, Душевно лѣкарство; 8, Три нове пѣмице; и 9, како редъ, по комъ паробродъ изъ Земуна на своимъ линїяма плове, тако и редъ провидбе мѣстногъ пароброда између Земуна, Београда и Панчева. Еднимъ словомъ садржава у себи врло лепы домаћн забава и све, што е преко године нужно знати.

Цѣна му е 2 гроша. Ко узме на веће количество добыће и по 60 пара комадъ.

У Београду 2. Новембра 1856.

Цветко Н. Ђорђевићъ

(3—3)

Практикантъ Попеч. Просвѣшт.

(3—3) Долуподписанный даемъ на зна-нїе како гг. титорима, тако и гг. приложницима наше православне цркве, да се у мојой трговини може добыти одъ скоро добывены путира, кадїоница, кадїила одъ кина-силбера, и то по крою наше православне цркве. Такође при-мамъ и наручбине одъ истогъ метала како за рипиде тако и за пето-хлѣбнице.

У Београду 16. Новембра 1856.

ЂОРЂЕ АЊИМОВИЋЪ
трговацъ на Сави.

ДИМИТРИЈЕ МИЛОВАНОВИЋЪ
изъ Прїедора, кои е у Магарској бунѣ у Србию дошао, доцнїе съ Ђо-комъ Станићемъ ортаковао и меану у Даросави држао, нека се лично яви у Експедицији Шума-динке, или нека писмено каже Учре-дничеству нїномъ, гди се налази, како бы му се одъ отца и стрица до-бри гласи казати могли. Ко га по-знае, умолява се, да га на овај по-зивъ пазльвивимъ учини. (2—3)